

saadan? (Ellinger: Nej, Politimestrene skulde stige til 5,000 Kr., og ogsaa Lønningen til Overanklagerens Medhjælper burde være stigende). Ja, det er rigtigt, Overanklagerens Medhjælper skulde stige fra 3,000 til 4,000 Kr. i Lighed med Fuldmægtigene i Højesteret. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at Stillingen som Medhjælper hos Overanklageren er en udpræget Gennemgangsstilling, som vil blive beklædt af yngre Jurister; jeg tror ikke, det er nødvendigt at sammenligne vedkommende med Fuldmægtigene i Højesteret, som har kongelig Ansættelse og beklæder et egentligt Embede. Hvad angaar Politimestre i 2den Klasses Embeder, er det Meningen, at efter Retsplejeordningens Ikrafttræden skal man kun have disse Embeder i den unge Alder. Man tør nemlig haabe, at Forholdene ikke vil vedblive at være, som de er nu for de juridiske Kandidater, der kan gaa til op imod 50 Aars Alderen, inden de kommer ind i et meget beskedent Embede. De er i denne Henseende meget uheldigere stillede end de, der har faaet en tilsvarende Uddannelse af anden Natur.

Jeg maa takke det ærede Medlem for det Forslag, han udkastede, idet han sagde, at han kunde godt tiltræde § 20, 2det Stykke, om, at Dommerne ikke maa træde i Tjenesteforhold til visse erhvervsdrivende Virksomheder, men dog fandt det uheldigt, at en Dommer, hvis han ønskede Bibeskæftigelse, skulde have Tiladelse dertil ved kongelig Resolution. Det ærede Medlem syntes, at man burde lade de 5 Retsformænd tage Bestemmelse om, hvorvidt en Dommer maatte have noget lønnet Erhverv. Det har været overvejet i Justitsministeriet, om man ikke kunde finde en Maade, hvorved Dommerne blev ganske uafhængige af Administrationen i denne Henseende; men ingen af os havde fundet det, som det ærede Medlem her har stillet Forslag om, og det endte derfor med, at vi blev ved „kongelig Resolution“, som stod i det tidligere Forslag til Lov vedrørende Statens Tjenestemænds Adgang til Overtagelse af Bivirksomheder. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem her har fundet noget nyt, som er bedre; jeg slutter mig med Glæde til Forslaget, og det skulde være mig en Fornøjelse, hvis Udvalget i dette Tilfælde vilde forandre „kongelig Resolution“ til: „Afgørelse fra de 5 Retsformænds Side.“

Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) gjorde nogle Bemærkninger om Umiddelbarhedsprincippet, som han ønskede bedre

gennemført. Jeg kan med Hensyn hertil henholde mig til, hvad jeg i Begyndelsen af mine Svarudtalelser bemærkede overfor det ærede Medlem fra Gudme (Emler Petersen): At det er praktiske Hensyn til Lovforslagets Gennemførlighed, som her har gjort sig gældende. Det ærede Medlem gjorde en mere teoretisk Bemærkning om Bestemmelsen i Lovens § 792, hvor der staar: „Retshandling mod en mistænkt kunne dog kun begæres i Forbindelse med Begæring om Forundersøgelse eller Anklage“, og det ærede Medlem beklagede, at dette er fjernet i det foreliggende Lovforslags § 809, hvilket efter hans Mening medfører, at Anklagemyndigheden kan holde Sagen paa Efterforsknings Standpunkt — og der er Retsmøderne jo ikke offentlige — uden at gaa over til Forundersøgelsen. Dette tror jeg imidlertid er en ren teoretisk Betragtning. Som det ærede Medlem godt ved, har dette Spørgsmaal været meget omdebatteret; Udeladelsen er sket for at betone Anklagemyndighedens fuldstændig selvstændige Stilling, og den er sket i nøje Overensstemmelse med den 3die Proceskommission, i hvis Bemærkninger det anføres, at Udeladelsen maa betragtes som en betydelig Indrømmelse fra det konservative Flertals Side overfor Ønsket om at muliggøre og lette Anklageprincippet Gennemførelse i det videst mulige Omfang.

Til det ærede Medlem fra Randers Landkreds (Gerud Jensen) kan jeg kun sige, at jeg tror ikke, det er praktisk paa dette Tidspunkt at rejse en Diskussion om en hel anden Nyordning af vor Retspleje. Der kan være meget i det ærede Medlems Betragtninger, og hvis vi havde staaet ved Sagens Begyndelse, for 65 Aar siden, kunde man meget godt have overvejet de Ting; men nu er Sagen efter min Mening inde i et saa fast Spor, at vi, hvis der skal komme noget Resultat i en nær Fremtid, maa blive i dette Spor.

Jeg skal derefter rette nogle udførligere Bemærkninger til de ærede Medlemmer fra Aars (Lillelund), Aakirkeby (Kofod) og Sæby (Pinstrup), der alle har talt om de offentlige Auktioner og paa visse Punkter overdrevet, hvad Lovforslaget indeholder. Det ærede Medlem fra Sæby sagde endogsaa gentagne Gange, at man vilde forbyde Foreningsauktioner. Nej, der er ikke Tale om at forbyde andet end at holde Auktioner uden at betale Staten Gebyr; betaler man Gebyr, maa man naturligvis gerne holde Auktion. Men jeg